

Пространствата, които владеело Одриското царство

Тракийски проходи към други светове

С последователя на орфическите тайнства – пророка жрец на траките гети Залмоксис от VII в. пр. Хр. – е свързано първото документирано възкресение. Херодот описва как след обреден пир с отбрани хора, където по обичая си Проникновеният им говорил, че смъртта няма да има власт над тях, великият мъж влязъл в нарочно направена за него гробница и останал погребан там 3 години. „На четвъртата той отново се явил при тях и така те повярвали в това, което им говорел“, завършва разказа си бащата на историята. Но – обожествен като херос, вече бил сред безсмъртните посредници между боговете и хората. Затова, за разлика от културните амбиции на Египет, нашите древни предци не са хвърляли робски сили и държавно имане да

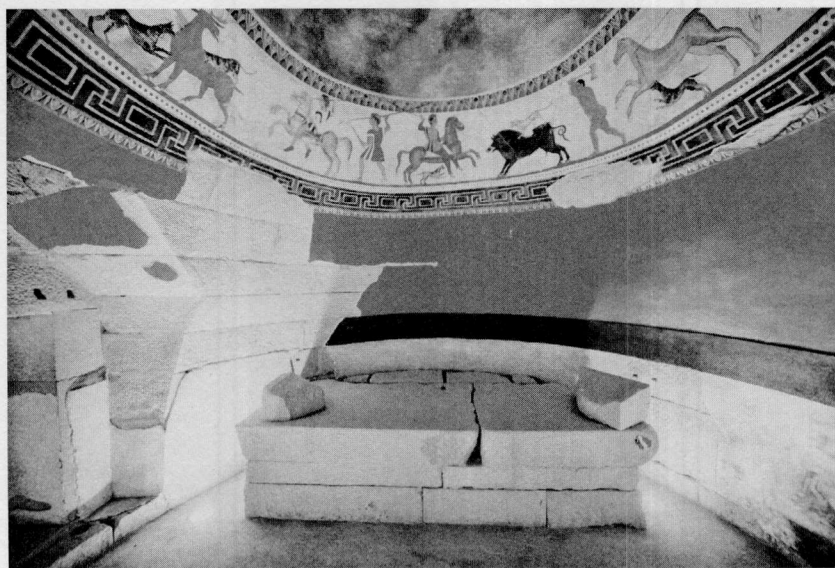
строят помпозни дворци за великите си царе, жреци и пророци. За тях било важно да усъвършенстват кодовете за пряко общуване с всевременните си наставници в скромните, но удачно „работещи“ според предназначението си храмове, с тайнствата, в които те биха спомагали за духовното въздигане на способните от народа.

Символичният ритуал на жреца пророк Залмоксис за върховното посвещение в Свещения брак върху обредна сребърна кана в Боровското съкровище от IV в. пр. Хр

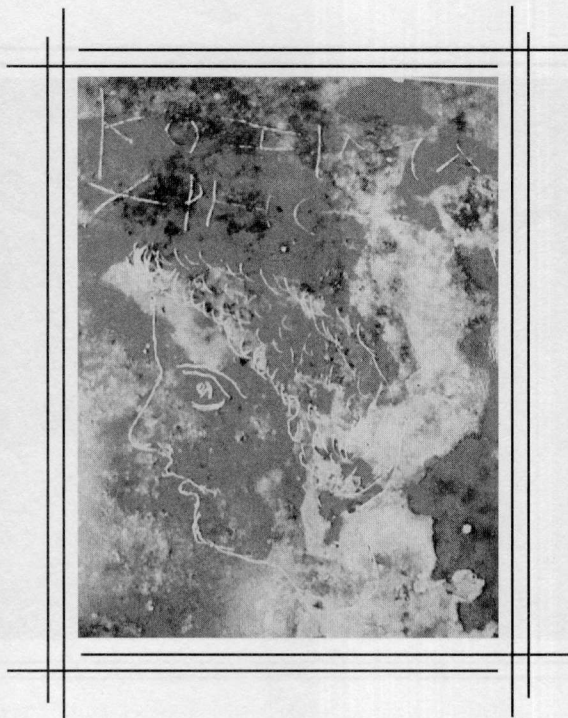
Именно след запознанството си със Залмоксис Питагор (чието име идва от гръцкото *убеждавам* + *площад* и означава „онзи, който убеждава тълпата на площада“) опитал да възприеме идеята за безсмъртието и да я въведе в древногръцката философия.

Но у нас има над 150 000 могили и много от тях покриват подмогилни храмове – следващото развитие на строителното изкуство отпреди 25 столетия, свързано с тайнствата на траките по пътя на ритуали за орфическо-залмоксисовите преходи в отвъдните пространства. Според конструктивното им изпълнение те са или с кръгли камери под „фалшив купол“, или с квадратни камери, покрити на същия принцип чрез кръстосано диагонално поставяни и прибиращи се към върха плочи една над друга, или квадратни с цилиндрично засводяване.

Посвещенческото ложе за Залмоксисово преминаване в отвъдното с частта от живописния фриз в купола на най-вътрешната камера в тракийския подмогилен храм от IV в. пр. Хр. край хасковското село Александрово

В подмогилните храмове на траките са протичали върховните посветителски ритуали на проникновените адепти, свързани със смъртта и надмогването ѝ – теми, които най-често са заложили в живописната украса на камерите. Освен за голямото майсторство на живописците, изрисували образите по сводовете на камери като в Казанлъшката и в Александровската могила (които са запазили и свежестта си въпреки изтеклите вече 25 – 23 века!), техните творби изтъкват изключителните им познания по веществата, които са смесвали в багрилата, и вещината им за замазката, върху която са ги положили. Затова върху една от стените в храма под Александровската могила зографът е държал да се подпише: „Кодзимасес Хрестос“. А е оставил и свой автопортрет – най-стария на континента – отпреди 24 века!

Подписът на художника Кодзимасес Христос в Александровския подмогилен храм с неговия автопортрет – най-стария на континента – отпреди 24 века!

Забележителни са свещените каменни градежи под Мезешката могила и в Голямата Косматка, издържали на разсипващи земетресения. Удивително ненатрапчиви са сякаш чезнещите колони под фризовете с потайни магични символи над тях в сърцевината на храма под Четинова могила, докато обсебващо дебели тегнат монолитните каменни стълбове пред светилището под съседния изкуствен насип в тракийския култов център край село Старосел. До потрес самодивски се извисява пък скулптурната украса с мистериалните танцьорки в посвещенческата камера под Свещарската могила. С позата им на кариатиди, които обаче не подпират дори с ръцете си носещите греди на покрива, очевидно се подсказва, че тяхната духовна сила поддържа каменния градеж.

Дебелите мраморни порти затварят подхода към посвещенческата камера в храма от IV – III в. пр. Хр. под тракийската могила Голяма Косматка край Казанлък

Опасна роля в подмогилните храмове има тяхната най-вътрешна камера. Историците я набедиха за „гробна“, но останки от човешки тела не са открити там в никоя от разкопаните могили. А и вратата, която ги отделя от целия хълм, се заключва отвътре. Там посвещаваните са изпълнявали тайни рискови ритуали в търсене на портал отвъд нашия триизмерен свят.

Гетски чародейства срещу македоните

През 341 г. пр. Хр. многобройната армия на Филип II Македонски нахлула през Стара(та свещена) планина на траките гети и с македонска ярост се заели да разсипват селищата им. Когато настървеното им за грабежи воинство обсадило Одесос (днешната Варна) за най-